इति निशि समर्थस्य गोमायोर्दिवसे परित्यागोऽनभिलषित इति वाक्यसमूहेन द्योत्यते। अत्र स्वतः सम्भवी व्यञ्जकः। एवमन्येष्वेकादशभेदेषूदाहार्य्यं॥ एवं वाच्यार्थव्यञ्जकत्वे उदाहृतं। लक्ष्यार्थस्य यथा। "निःशेषच्युतचन्दनमित्यादि"। व्यङ्ग्यार्थस्य यथा। "उअ णिच्चलेत्यादि"। अनयोः स्वतःसम्भविनौ लक्ष्यव्यङ्ग्यार्थौ व्यञ्जकौ। एवमन्येष्वेकादशभेदेषूदाहार्य्यं॥

(२६३) पदांशवर्णरचनाप्रबन्धेष्वस्फुटक्रमः।
असंलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यो ध्वनिस्तत्र पदांशकः॥

प्रकृतिप्रत्ययोपसर्गनिपातादिभेदादनेकविधः। यथा।

"चलापाङ्गां दृष्टिं स्पृशसि बहुशो वेपथुमतीं
रहस्याख्यायीव स्वनसि मृदु कर्णान्तिकचरः।
करं व्याधुन्वत्याः पिबसि रतिसर्व्वस्वमधरं
वयं तत्त्वान्वेषान्मधुकर हतास्त्वं खलु कृती"॥

अत्र "हता" इति न पुनर्दुखं प्राप्तवन्त इति हन् प्रकृतेः।

"मुहुरङ्गुलिसंवृताधरौष्ठं प्रतिषेधाक्षरविक्लवाभिरामं।
मुखमंसविवर्त्तिपक्ष्मलाक्ष्याः कथमप्युन्नमितं न चुम्बितन्तु"॥

अत्र "तु" इति निपातस्यानुतापव्यञ्जकत्वं। "न्यक्कारो ह्ययमेव मे यदरय इत्यादौ"। "अरय" इति बहुवचनस्य "तापस" इत्येकवचनस्य "अत्रैवेति" सर्व्वनाम्नः "निहन्तीति" "जीवतीति" च तिङः "अहो" इत्यव्ययस्य "ग्रामटिकेति" करूपतद्धितस्य "विलुण्ठनेति" व्युपसर्गस्य "भुजैरिति" बहुवचनस्य व्यञ्जकत्वं।